

strækkes til Andre end dem, som virkelig ere forseglede.

Finantsministeren: Det Første, der forekommer mig at maatte være Spørgsmaal om ved denne Discussion, er at see det er fjendt, som den hidtilgjældende Lovgivning hjemler, og da troer jeg for det Første, at, hvad jeg har citeret af Reglementet 1ste November 1781, vil have talt for den Mening, som findes udtalt i de meddeelte Motiver, og som Postvæsenet hidtil stedse har fastholdt, og jeg maa tilstaae, jeg har heller ikke for mit Vedkommende nogen finde næret nogen Tvivl i denne Henseende. Men til yderligere Beviis derfor skal jeg nu tilslade mig at oplæse den i Betænkningen anførte Passus af Forordningen af 16de Aug. 1775, der er Hovedlovgivningen i denne Materie, og hvorefter jeg ikke troer, at der kan næres nogen Tvivl om, hvad den nuværende Lovgivning hjemler. Den omtalte Passus lyder saaledes: „Bemeldte Forbud og Anordninger igientages, saa at Ingen i Kongens Riger og Lande, hvor ordentlige Poster ere anlagte, maa paa anden Maade end med Posten, enten ved Skibsleilighed, Rejsende, Vognmand, Bønder eller nogen anden Leilighed udenfor Postcontoirerne, affende eller lade befordre noget Brev, uden alene de med Gods og Pakker følgende Fragt-Breve, som vel maae være forseglede, men dog kun enkelte“.

Jeg troer, at, naar dette læses i sin Sammenhæng, kan der ingen Tvivl være om, at Lovgiverens Anskuelse har været den, at ethvert Brev, enten det var forseglet, eller det ikke var forseglet, henhørte under Postvæsenets Omraade, men at man dog har villet tillade, at Fragtbreve maatte være undtagne deraf, og at de desuden gjerne kunne være forseglede, men dog kun enkelte Breve. Hvorfor man kun har tilladt det for enkelte forseglede Breve, var naturligtviis, fordi man ellers ikke kunde forviise sig om, at de kun vare Fragtbreve. Naar det nu eengang maa ansees for givet, — hvad Postvæsenet ikke har næret nogen Tvivl om — at de hidtil gjældende Anordninger hjemlede en vis Eneret, ogsaa hvad usforseglede Breve angik, saa kan der kun være Spørgsmaal, om det da maatte befindes hensigtsmæssigt at forandre dette for Fremtiden; men jeg troer rig-

tignok, at det er meget betænkeligt, paa samme Tid man træffer en Foranstaltning som den nuværende, da tillige at gjøre en saadan væsentlig Forandring, hvis Følger man dog ikke ganske kan bedømme. Hvis man vil sige, at det maa have mindre Interesse for Postvæsenet nu end før, fordi det, man taber i Porto for hvert enkelt Brev, er mindre nu end før, og fordi Anledningen til Besvigelser nu er mindre end før, saa maa det dog paa den anden Side erindres, at det saa er dobbelt vigtigt for Postvæsenet netop nu i Begyndelsen at søge, at tiltrække sig al den megen Correspondence, som hidtil har været Postvæsenet unddragen, og maaskee har været det unddragen meget mindre paa Grund af det Afgiftsbeløb, man sparede derved — thi det er vist Enhver bekendt, at man oftere har maattet give Fragtmændene mere for Breve paa en kort Distance end Porto for et Brev paa den Distance — mindre af denne Grund, end fordi det eengang er blevet en Bane at skulle søge at sende Breve med Leilighed. Nu yderligere at opmuntre denne Bane ved at statuere, at Breve kunne forsendes usforseglede, maa jeg virkelig i et Dieblit som dette, hvor det gjælder om at tiltrække al mulig Correspondence til Postvæsenet, ansee for meget betænkeligt.

Krabbe: Det forholdes sig vistnok fuldkommen rigtigt, som de arede Forlagsstillere have yttret, at det har været en almindelig udbredt Mening, at usforseglede Breve kunne sendes med, hvem det skulde være, og denne Maade at affende Breve paa har ogsaa meget ofte været benyttet, men jeg troer ikke altid saameget for Bequemmelighedens Skyld, som for at undgaae at betale Porto, og forsaavidt maa det dog kaldes et Misbrug. Eftersom nu Brevportoer skal nedsettes saa betydeligt, som efter den foreliggende Lov, saa forekommer det mig ogsaa, at der ikke er Anledning til fremdeles at begunstige et saadant Misbrug. Forsaavidt det er yttret, at Ubefalingsfrivelser og Creditivbreve ikke egentligt skulle betragtes som Breve, da kan jeg ogsaa forsaavidt være enig heri, som en simpel Ubefalingsfrivelse eller et Creditiv vel ikke egentligt kan eller vil blive betragtet som et Brev, ligesom man ogsaa kan give det en